

Kochamy Pana Jezusa

**Podręcznik do nauki religii
dla klasy II szkoły podstawowej**

pod redakcją
ks. Andrzeja Kasińskiego

Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Płock 2014

**Podręcznik numer AZ-12-01/10-PL-1/14
do nauczania religii rzymskokatolickiej na terenie całej Polski,
z zachowaniem praw biskupów diecezjalnych, przeznaczony dla klasy II szkoły podstawowej,
zgodny z programem nauczania nr AZ-1-01/10**

Recenzenci: ks. dr hab. Wojciech Osiał, dr Aneta Rayzacher-Majewska

Zespół redakcyjny: ks. Andrzej Krasieński (przewodniczący), ks. Marek Wilczewski, s. Dominika Dudzik CSP,
ks. Rafał Bednarczyk

Autorzy katechez: ks. Rafał Bednarczyk, s. Dominika Dudzik CSP, Zofia Hołubicka, Zuzanna Jarosik,
Wioletta Kaluszkiewicz, Grażyna Kowalska, ks. Andrzej Krasieński, Alina Pejkowska, Alicja Popek, Katarzyna
Popek, Marzena Sadowska, Bernadetta Staniszevska, Aldona Tłusty, ks. Marek Wilczewski

Korekta językowa: Grażyna Rybicka

Ilustracje: Kazimierz Wasilewski

Dziękujemy R. Friedrichowi za zgodę na opublikowanie tekstów piosenek z repertuaru zespołu „Arka Noego”.

Wydanie II przejrzane

Copyright © 2014 by Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Nihil obstat

ks. prof. dr hab. Henryk Seweryniak
Cenzor

Imprimatur

L. dz. 1810/2013
dnia 2 sierpnia 2013 r.
ks. dr Mirosław Milewski
Kanclerz

ks. dr Dariusz Rogowski
Notariusz

© Copyright by Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej Płockiej

Przygotowanie do druku

Płocki Instytut Wydawniczy
Pl. Narutowicza 3, 09-400 Płock
tel. 24 262 68 44; e-mail: piw@plock.home.pl

Druk: Drukarnia J. J. Maciejewscy – Przasnysz

ISBN 978-83-63012-56-4

Drogie Dzieci!

Rozpoczynacie naukę religii w klasie II. Podręcznik i Zeszyt ćwiczeń, z którymi będziecie pracować, będą pomagać Wam w lepszym poznaniu Pana Jezusa i pogłębianiu przyjaźni z Nim.

Drodzy Rodzice!

Przed nami kolejny rok wspólnej pracy dydaktyczno-wychowawczej, której celem jest rozwój religijny Waszych dzieci. Wspólnej – ponieważ katecheza skutecznie wypełni swoje zadanie budowania prawdziwej więzi z Jezusem tylko wtedy, gdy dojdzie do współpracy między duszpasterzami, katechetami i rodzicami. Podręcznik do nauki religii w klasie II oraz Zeszyt ćwiczeń to narzędzia, które mają tę współpracę ułatwić i pomóc w realizacji nadrzędnego celu katechezy, jakim jest „(...) doprowadzić kogoś nie tylko do spotkania z Jezusem, ale do zjednoczenia z Nim, a nawet głębokiej z Nim zażyłości”. (DOK 80)

Pamiętając o tym, że wiara dziecka powinna rozwijać się zarówno na płaszczyźnie intelektualnej (szkolne nauczanie religii), jak i w codziennym praktykowaniu, na zakończenie każdej z katechez w Zeszycie ćwiczeń zamieszczone zostało krótkie słowo do rodziców. W tym słowie zapraszamy Was nie tylko do podejmowania rozmów z dzieckiem na omawiane tematy, ale także wspólnej modlitwy w Waszej Rodzinie oraz wspólnych działań.

Życzymy Wam wiele radości podczas rodzinnego zgłębiania nowych treści, jakie zawiera Podręcznik.

Redaktorzy

Pewien człowiek przyszedł do Pana Jezusa i zapytał Go, co trzeba zrobić, żeby pójść do nieba. Człowiek ten dobrze znał przykazanie miłości, które mówi, że trzeba miłować Pana Boga całym sercem, całą duszą, całą mocą i całym umysłem; a bliźniego jak siebie samego. Nie wiedział jednak, kto jest jego bliźnim. Wtedy Pan Jezus opowiedział mu przypowieść o miłosiernym Samarytaninie.

PISMO
ŚWIĘTE

„Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko że go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: «Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał»”. (Łk 10, 30-35)

Pan Jezus, opowiadając przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, uczy nas, że każdy człowiek jest naszym bliźnim. Wzywa nas także do tego, byśmy zauważali potrzeby innych ludzi, którzy żyją wokół nas. Mamy zatem okazywać życzliwość i miłość wszystkim: przyjaciółom i nieprzyjaciółom; tym, których bardzo lubimy i tym, których lubimy jeszcze za mało. Do tego wzywa nas przykazanie miłości Boga i bliźniego.

Zastanów się

- Czy pamiętasz, że każdy człowiek jest twoim bliźnim?
- Czy starasz się pomagać ludziom w potrzebie?

Pomódl się

Przykazanie miłości
Będziesz miłował Pana, Boga swego,
całym swoim sercem, całą swoją duszą,
całą swoją mocą i całym swoim umysłem;
a bliźniego swego, jak siebie samego.

Zapamiętaj

Głodnych nakarmić
Spragnionych napoić
Nieremiejących pouczać
Wątpiących dobrze radzić
Strapiionych pocieszać
Krzywdy cierpliwie znosić
Modlić się za żywych i umarłych
Umarłych pogrzebać
Chorych nawiedzać

Wykonaj zadanie 4. i 5. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

40 dni po Zmartwychwstaniu Pan Jezus spotkał się ze swoimi uczniami na Górze Oliwnej. Tam, przed swoim powrotem do nieba, powierzył im bardzo ważne zadanie: nakaz misyjny. Zgodnie z poleceniem Pana Jezusa Apostołowie mieli głosić Dobrą Nowinę wszystkim ludziom na całym świecie.

PISMO
ŚWIĘTE

„Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba. Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jeruzalem, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga”.

(Łk 24, 50-53)

Powrót Pana Jezusa do nieba nazywa się Wniebowstąpieniem. Pan Jezus po ok. 33 latach spędzonych na ziemi i wypełnieniu woli swego Ojca, powrócił do Niego, aby przygotować miejsce dla wszystkich ludzi. On bardzo chce, by każdy człowiek znalazł się w niebie, czyli został zbawiony. Dlatego tak bardzo ważne jest, żeby wszyscy ludzie na świecie dowiedzieli się o Panu Jezusie.

- Jak możesz świadczyć o Jezusie w domu, w szkole i na podwórku?
- Czy pamiętasz, że Pan Jezus choć powrócił do nieba wciąż jest blisko Ciebie.

Pomódl się

Mój ukochany Boże,
wiem, że Ty wszystko możesz.
Z serca proszę Cię całego,
miej w opiece mnie małego.
Naucz mnie żyć tak, jak trzeba
i zaprowadź wprost do nieba. Amen.

Zapamiętaj

40 dni po Zmartwychwstaniu Jezus wstąpił do nieba. Wcześniej dał uczniom nakaz misyjny, aby głosili na całym świecie Dobrą Nowinę o zbawieniu. Dzisiaj Ty także masz dawać świadectwo o Jezusie wobec wszystkich ludzi, których spotkasz.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Pięćdziesiąt dni po swoim Zmartwychwstaniu Pan Jezus spełnił obietnicę daną Apostołom i zesłał na nich Ducha Świętego. Duch Święty oświecił umysły Apostołów, aby całą naukę Pana Jezusa mogli dokładnie zrozumieć i zapamiętać. Rozgrzał ich serca taką miłością do Pana Jezusa, że gotowi byli odtąd oddać za Niego swoje życie. Apostołowie od tego momentu z odwagą zaczęli głosić Ewangelię i otwierać serca na przyjęcie Jezusa.

PISMO
ŚWIĘTE

„Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali.

Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić”. (Dz 2, 1-4)

Dzień Zesłania Ducha Świętego to dzień, w którym Kościół rozpoczął swą działalność, zaczął wypełniać misyjny nakaz. Duch Święty oświecił Apostołów, umocnił ich i pozostał obecny w Kościele. W sposób szczególny przychodzi do nas w sakramencie bierzmowania.

?

Zastanów się

- Czy prosisz Ducha Świętego, aby umacniał Twoją wiarę, nadzieję i miłość?

Pomódl się

Duchu Święty, przyjdź.
Niech wiara zagłodzi,
Nadzieja zagłodzi,
Niech miłość zagłodzi w nas!

Zapamiętaj

!

Bierzmowanie to sakrament, w którym Duch Święty oświeca człowieka, by lepiej rozumiał naukę Pana Jezusa. Napełnia serca odwagą do mężnego wyznawania wiary i jej obrony.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszyście ćwiczeń”.

Jednym z przyjaciół Pana Jezusa był rybak, św. Piotr. Pan Jezus sam go wybrał na swojego ucznia. Na wezwanie Jezusa Piotr poszedł za Nim i został jednym z Apostołów. Od tej pory był zawsze blisko Jezusa. Razem z innymi Apostołami towarzyszył Nauczycielowi z Nazaretu i słuchał Jego nauk. Często sam z Nim rozmawiał. Widział cuda, które Jezus czynił. Chociaż trzy razy zaparł się Pana Jezusa, to On mu wybaczył i wyznaczył go na swojego zastępcę na ziemi. Najważniejszym zadaniem św. Piotra było głoszenie Ewangelii i kształtowanie Kościoła. Jednym z pierwszych miejsc, w którym dzielił się swoją wiarą, był dom rzymskiego setnika Korneliusza.

PISMO
ŚWIĘTE

Piotr powiedział do Korneliusza i jego bliskich: „Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła. A my jesteśmy świadkami wszystkiego, co zdziałał w ziemi żydowskiej i w Jerozolimie. Jego to zabili, zawiesiwszy na drzewie. Bóg wskrzesił Go trzeciego dnia i pozwolił Mu ukazać się nie całemu ludowi, ale nam, wybranym uprzednio przez Boga na świadków, którzyśmy z Nim jedli i pili po Jego zmartwychwstaniu. On nam rozkazał ogłosić ludowi i dać świadectwo, że Bóg ustanowił Go sędzią żywych i umarłych. Wszyscy prorocy świadczą o tym, że każdy, kto w Niego wierzy, przez Jego imię otrzymuje odpuszczenie grzechów”. (Dz 10, 37-43)

Św. Piotr był świadkiem Pana Jezusa. W domu Korneliusza opowiedział katechezę o Panu Jezusie i odważnie wyznał wiarę w Niego. Postawa Piotra wzywa nas, byśmy i my dziaili się z innymi wiarą w Pana Jezusa. Wtedy my także będziemy Jego świadkami.

?

Zastanów się

- Czy pamiętasz, że jesteś przyjacielem Pana Jezusa?
- Czy wiesz, że przyjaciel Pana Jezusa powinien dawać o Nim świadectwo?

Pomódl się

Piosenka misyjna dla dzieci

1. Gramy w piłkę i skaczemy na skakance,
Lalki, misie, samochody, to nasz świat.
Ale sama już zabawa nie wystarczy,
Gdy poznamy z Ewangelii kart:

Ref. Pana Jezusa, który kocha,
I chce zamieszkać w każdym z nas.
Pana Jezusa, który czeka,
Kto Go poniesie poprzez świat.

2. Geografia nam odłania lądy, morze
Pokazuje krajobrazy z różnych stron.
A wśród śniegów, na pustyniach, na bezdrożach
Różni ludzie oczekują wciąż:

Ref. Pana Jezusa, który kocha,
I chce zamieszkać w każdym z nas.
Pana Jezusa, który czeka,
Kto Go poniesie poprzez świat.

3. Czasem piłkę i skakankę odkładamy,
Lalki, misie, samochody idą w kąt.
My modlimy się gorąco i błagamy,
Aby wszyscy doczekali się:

Ref. Pana Jezusa...

!

Zapamiętaj

Przyjaciel Pana Jezusa jest Jego świadkiem.

Wykonaj zadanie 3. i 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Jednym z najbardziej znanych świadków Pana Jezusa jest św. Paweł, nazywany też Szawłem. Był młodszy od Pana Jezusa o ok. 15 lat. Urodził się w Tarsie. Był Żydem, ale posiadał też obywatelstwo rzymskie. Otrzymał staranne wykształcenie i jako gorliwy Żyd i faryzeusz, był przeciwnikiem wyznawców Jezusa. Ścigał ich, zwalczał, prześladował i wtrącał do więzienia. A jednak w pewnym momencie jego życia wydarzyło się coś niezwykłego. Spotkał Kogoś, kto zmienił jego życie. Cóż to było za niezwykle spotkanie? Pewnego dnia Szaweł był w podróży do Damaszku, gdzie miał zamiar zająć się zwalczaniem chrześcijan.

PISMO
ŚWIĘTE

„Gdy zbliżał się już w swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» «Kto jesteś, Panie?» - powiedział. A On: «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić». Ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze, oniemieli ze zdumienia, słyszeli bowiem głos, lecz nie widzieli nikogo. Szaweł podniósł się z ziemi, a kiedy otworzył oczy, nic nie widział. Wprowadzili go więc do Damaszku, trzymając za ręce. Przez trzy dni nic nie widział i ani nie jadł, ani nie pił”.

(Dz 9, 3-9)

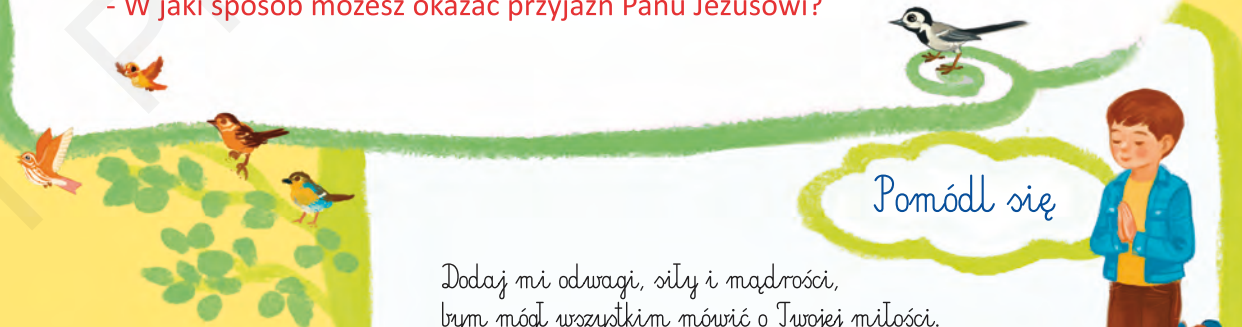

Spotkanie Szawła z Panem Jezusem przemieniło go z prześladowcy na Jezusowego przyjaciela. Szaweł przyjął chrzest. Odtąd stał się gorliwym wyznawcą Chrystusa i Apostołem, który odważnie głosił naukę o Jezusie. Wędrował od wioski do wioski, od miasta do miasta i wszędzie głosił Ewangelię.

Zastanów się

- W jaki sposób możesz okazać przyjaźń Panu Jezusowi?

Pomódl się

Dodaj mi odwagi, siły i mądrości, bym mógł wszystkim mówić o Twojej miłości.

Zapamiętaj

Św. Paweł jako przyjaciel Pana Jezusa dawał o Nim świadectwo swoimi słowami i swoim postępowaniem. Odbył trzy długie i niebezpieczne podróże misyjne po to, żeby ludzie, w różnych zakątkach Ziemi mogli poznać Pana Jezusa. Nazwano go Apostołem Narodów.

Wykonaj zadanie 3. i 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Św. Stanisław Kostka urodził się w Rostkowie, na Mazowszu. Od początku najważniejszy był dla niego Pan Jezus. Bardzo kochał też Maryję. Dużo czasu spędzał przed Najświętszym Sakramentem, na modlitwie. Z tego powodu był wyśmiewany przez kolegów, a nawet bity przez brata. Dzielnie znosił krzywdy i jeszcze bardziej pragnął całkowicie oddać się Bogu w życiu zakonnym. Wola Boża była dla niego najważniejsza. Pan Jezus był jego przyjacielem, którego zawsze słuchał.

PISMO
ŚWIĘTE

„Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? (...) Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta!» - a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to przyda? Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. (...) Człowiek dostępuje usprawiedliwienia na podstawie uczynków, a nie samej tylko wiary”.

(Jk 2, 14-17. 24)

Pan Jezus oczekuje od nas mocnej wiary, ale nie tylko. On chce, aby ta wiara wyrażała się w pewnych konkretnych czynach. Z życiorysu św. Stanisława Kostki wiemy, że mogą to być na przykład: codzienna Msza św., modlitwa, odwiedzanie chorych.

- W jakich czynach wyraża się Twoja wiara i miłość do Pana Jezusa?

Pomódl się

Św. Stanisławie Kostko,
pomóż nam jeszcze mocniej wierzyć i lepiej żyć.

Wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie. (Jk 17, 17)

Wykonaj zadanie 3. i 4. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Początki modlitwy różańcowej związane są ze św. Dominikiem, który żył w XIII wieku. Święty ten był założycielem Zakonu Ojców Dominikanów. Pewnego dnia św. Dominikowi ukazała się Najświętsza Maryja Panna. Trzymając różaniec, powiedziała, że przez jego odmawianie możemy nawrócić wielu niewierzących. Św. Dominik nauczył ludzi, jak odmawiać różaniec i dzięki temu zagłębiać się w wydarzenia życia Jezusa i Maryi. Te wydarzenia nazywane są tajemnicami różańcowymi.

PISMO
ŚWIĘTE

„W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę”. (Łk 1, 39-41)

Wiele razy w historii Maryja ukazywała się różnym ludziom, prosząc ich o odmawianie różańca. W 1858 r. ukazała się św. Bernadecie w Lourdes we Francji. Maryja prosiła swoją małą przyjaciółkę, aby powiedziała ludziom, żeby pokutowali za swoje grzechy i modlili się. Bardzo chciała, żeby odmawiali różaniec. O to samo prosiła troje dzieci (Łucję, Franciszka i Hiacyntę) podczas objawień w Fatimie w Portugalii w 1917 r.

- Czy pamiętasz, że przez odmawianie różańca lepiej poznajesz Jezusa i Maryję?
- Czy spełniasz prośbę Maryi i modlisz się na różańcu?

Pomódl się

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelkich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Amen.

!

Zapamiętaj

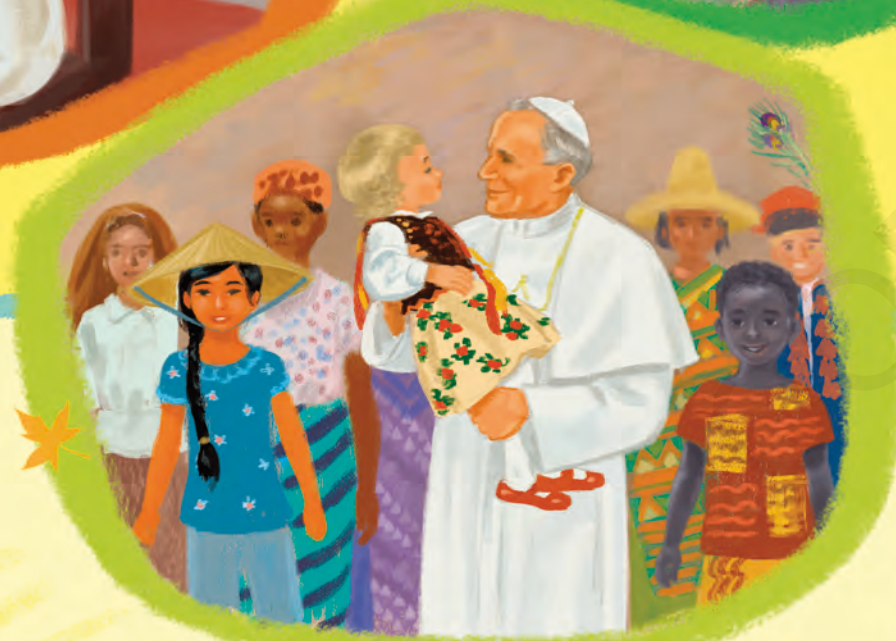
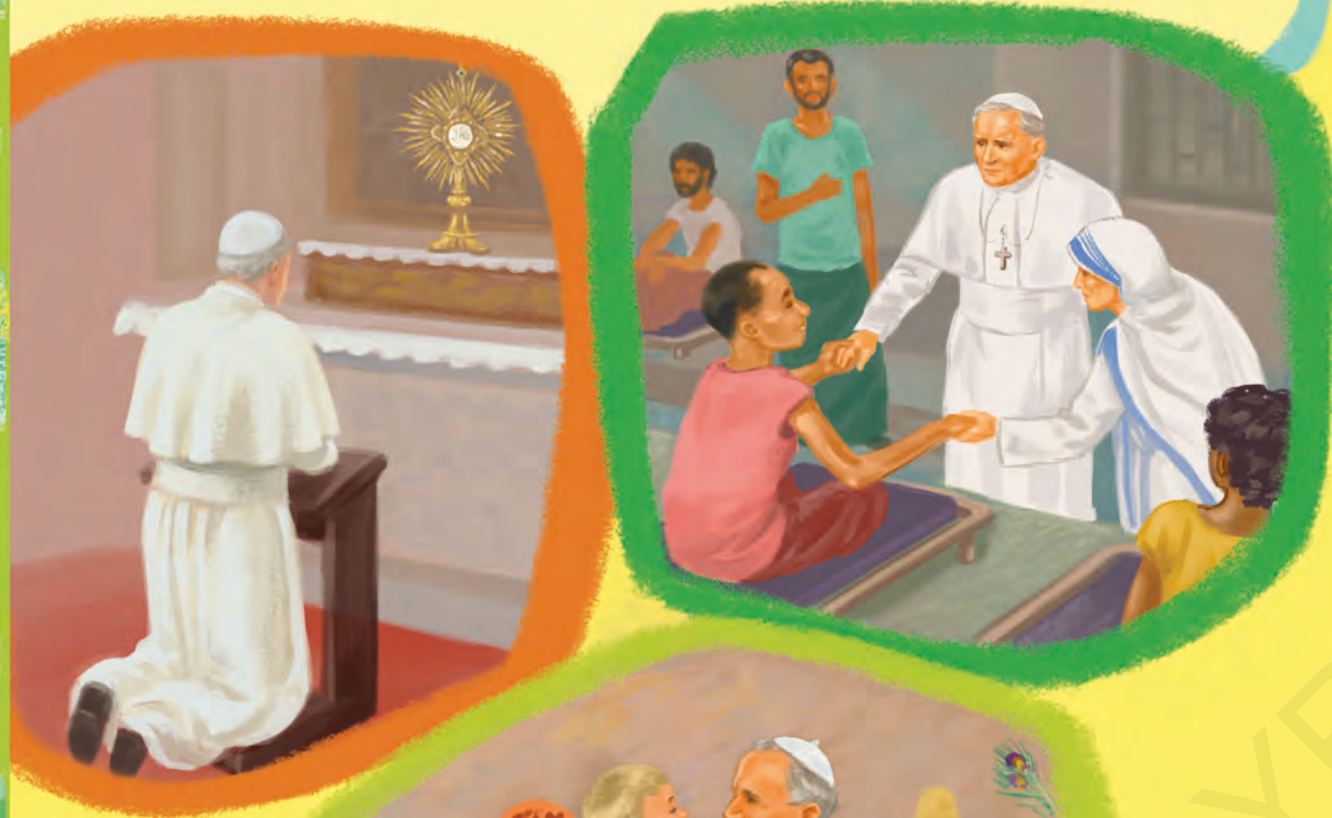

Różaniec składa się z 4 części: radosnej, światła, bolesnej i chwalebnej. W każdej części rozważamy po 5 tajemnic, czyli wydarzeń z życia Jezusa i Maryi.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszyście ćwiczeń”.

Zastępcą Pana Jezusa na ziemi jest papież. Tę zaszczytną funkcję pełnił w latach 1979 – 2005 pochodzący z Wadowic Polak, Karol Wojtyła. Przybrał on imię Jan Paweł II. Przez całe życie najważniejszy dla niego był Pan Jezus. Karol kochał Go za to, że zechciał narodzić się w ubogiej betlejemskiej stajence, że nauczał, czynił cuda, że potem cierpiał i dał się ukrzyżować za nas. Najbardziej kochał Go za to, że zmartwychwstał. Jako papież podróżował po całym świecie, głosząc ludziom Ewangelię.

PISMO ŚWIĘTE

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Idźcie na cały świat i nauczajcie wszystkie narody. (...) Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata”.
(Mt 28, 19-20)

Jan Paweł II był posłuszny słowom Pana Jezusa. Dlatego podróżował po świecie, gdy był silny i zdrowy, a także i wtedy gdy zmagał się z chorobą, bardzo cierpiał, miał kłopoty z chodzeniem i mówieniem. Nazywano go papieżem pielgrzymem, ponieważ odbył 104 pielgrzymki, odwiedzając 129 krajów na wszystkich kontynentach. Zmarł 2 kwietnia 2005 roku. Sześć lat później, 1 maja 2011 roku, podczas uroczystej Mszy Świętej na Placu św. Piotra w Rzymie papież Benedykt XVI ogłosił, że Jan Paweł II jest błogosławiony.

- W czym możesz naśladować Jana Pawła II?

Pomódl się

Błogosławiony Janie Pawle, módl się za nami.
Opiekunie dzieci, sierot i opuszczonych, módl się za nami.
Przyjacielu i Wychowawco młodzieży, módl się za nami.
Wsparcie dla ludzi starszych i samotnych, módl się za nami.
Mężu modlitwy zanurzony w Bogu, módl się za nami.
Uosobienie pracowitości, módl się za nami.
Zakochany w krzyżu Chrystusa, módl się za nami.
Wzorce życia i umierania dla Pana, módl się za nami.

Zapamiętaj

Głosząc Ewangelię całym swoim życiem, papież Jan Paweł II wiernie służył Panu Jezusowi. Był Jego prawdziwym przyjacielem. Uczył ludzi, jak należy kochać Pana Jezusa i jak wypełniać Jego słowa.

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszyście ćwiczeń”.

Co roku 1 listopada przeżywamy uroczystość Wszystkich Świętych. Święci to ludzie, którzy bardzo kochali Pana Boga. Czasem popełniali grzechy, ale zawsze wracali do Jezusa. Mieli w swoich sercach wielkie pragnienie dobra i starali się je czynić. Pamiętali jednak, że o własnych siłach nie jest to możliwe, dlatego prosili o pomoc Pana Jezusa. Rozmawiali z Nim, wsłuchiwali się w Jego słowa i naśladowali. W ten sposób odpowiadali swoim życiem na wezwanie, jakie w Piśmie św. skierował do ludzi Pan Bóg.

PISMO
ŚWIĘTE

„(...) W całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty”.
(1 P 1, 15-17)

Pan Bóg zwraca się do ludzi, którzy są słabi i popełniają grzechy, z zaproszeniem, by zostali świętymi. To zaproszenie kieruje do każdego z nas.

Zastanów się

- Czy wiesz kim był twój święty patron?
- Czy masz swojego ulubionego świętego?
- Czy zwracasz się do Niego z prośbą o wstawiennictwo u Boga?

Pomódl się

Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami;
św. Józefie, módl się za nami;
św. Franciszku z Asyżu, módl się za nami;
św. Mikołaju, módl się za nami;
Mój święty Patronie, módl się za nami.

Zapamiętaj

Bóg mówi:
„Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty”. (1 P 1, 15-17)

Wykonaj zadanie 4. w „Zeszycie ćwiczeń”.

Zaczyna się Adwent. Obejmuje on cztery niedziele i obchodzony jest zawsze przed Świętami Bożego Narodzenia. To czas, w którym ludzie przygotowują swoje serca na spotkanie z Panem Jezusem. Czynią to na różne sposoby: przez dobre uczynki, udział w roratach – specjalnej Mszy Świętej ku czci Matki Bożej, dobre postanowienia. Adwent to grudniowa droga do Święt Narodzenia Pana Jezusa. Przewodnikami na tej drodze są: Maryja i Jan Chrzciciel.

PISMO
ŚWIĘTE

„Skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: «Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego»”. (Łk 3, 2b-4)

Jan Chrzciciel żył nad Jordanem. Był on prorokiem, który wzywał ludzi do nawrócenia, czyli do zmiany zachowania na dobre. Prosił ludzi, by przygotowali serca dla Pana Jezusa, który niedługo miał nadejść. Dlatego wołał: „Przygotujcie drogę Panu!”.

- Czy pamiętasz, że Adwent to czas czuwania - przygotowania serca na przyjście Pana Jezusa?
- Jakie postanowienia adwentowe podjąłeś?
- Czy starasz się o więcej ciszy i skupienia?

Pomódl się

Przyjdź, Panie Jezu, do serca mojego.
Chcę czynić dobro, zawsze, dla każdego.
Pomóż mi kochać i mamę i tatę.
Pomóż żyć w zgodzie z siostrą i bratem.
Przyjdź, Panie Jezu, chroń mnie od złego.
Chcę czynić dobro zawsze, dla każdego.
Przyjdź, Dzieciatko, przyjdź kochane!
Niech dobro zagóści.
My czekamy na Twe przyjście i trwamy w radości.

Piosenka

A ja czekam na Ciebie, mój Jezu,
Tak, jak inni na Ciebie czekali.
A ja czekam na Ciebie, mój Jezu,
Patrz w ciemnościach światelko się pali.
Ref: Jezu, przyjdź wołam Cię, Jezu, przyjdź.

Zapamiętaj

Adwent to czas czuwania - oczekiwania na przyjście Pana Jezusa w Święta Bożego Narodzenia. Pomocą w dobrym przeżyciu Adwentu jest udział w roratach, modlitwa, dobre postanowienia, skupienie.

Wykonaj zadanie 5. w „Zeszycie ćwiczeń”.

Wiele lat temu narodził się Jezus. Pan Jezus, tak jak ty kiedyś, też był maleńkim dzieckiem. Maryja kołysała Go w swoich ramionach. Jego narodziny przyniosły ludziom wiele radości. Uroczystość narodzin Pana Jezusa obchodzimy zawsze 25 grudnia. Dzień przed urodzinami Jezusa jest wigilia. Święta Bożego Narodzenia obchodzimy co roku, by pamiętać, że dobry Bóg dał nam Jezusa, bo chce, byśmy wiedzieli, jak bardzo nas kocha.

PISMO
ŚWIĘTE

„Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Powiła swego pierwszego syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie”.

(Łk 2, 4-6)

Pan Jezus narodził się w mieście Betlejem. Ponieważ w tym mieście było wówczas bardzo dużo ludzi, Józef i Maryja nie znaleźli miejsca w hotelu - gospodzie betlejemskiej. Poszli więc do stajenki w grocie. Tam, wśród zwierząt, Maryja urodziła Pana Jezusa. Położyła Go na sianie. O tych wydarzeniach przypominamy sobie w czasie Świąt Bożego Narodzenia. Śpiewamy o nich w pieśniach – kolędach. Myślmy o tym, że Pan Bóg, który bardzo kocha ludzi, przysłał na świat swojego Syna – Jezusa, aby nam dać szczęście – zbawić nas od zła i otworzyć nam niebo.

- Czy pamiętasz, że w czasie Świąt Bożego Narodzenia najważniejszy jest Pan Jezus?
- Czy dzielił się opłatkiem z bliskimi potrafię przebaczyć i prosić o przebaczenie?
- Czy z całego serca śpiewasz kolędy?

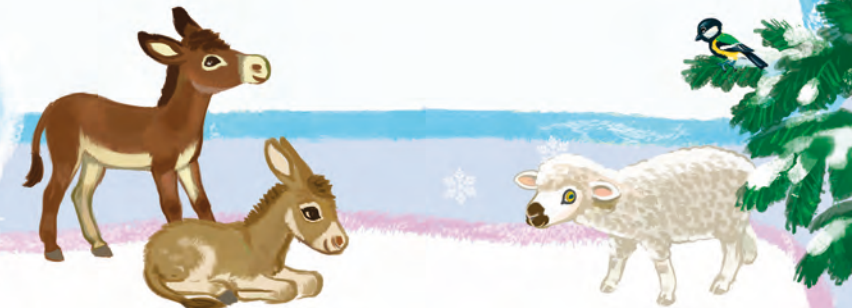
Pomódl się

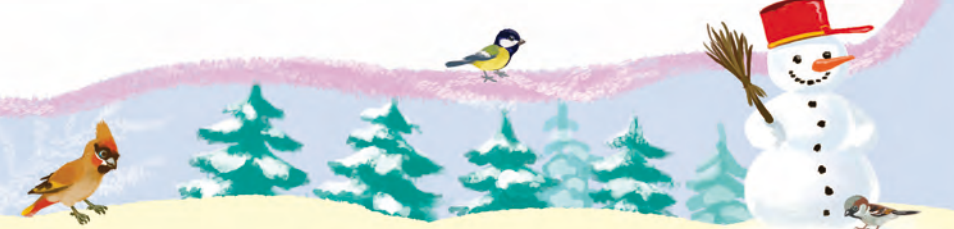
Panie Jezu, dziękuję Ci za Twoje narodzenie. Ty narodziłeś się dla mnie, bo bardzo mnie kochasz. Dziękuję Ci za Twoją i moją Mamę Maryję. Dziękuję Ci, Panie Jezu, za moich rodziców. Dziękuję za piękne święta Twojego Narodzenia. Proszę Cię, pomóż mi, abym umiał pomagać moim rodzicom, był dobry i cierpliwy. Ty także kiedyś byłeś dzieckiem. Przytulam Cię, mały Jezu, do mojego serca. Chcę, abyś zawsze był moim Przyjacielem.

Zapamiętaj

Pan Jezus stał się człowiekiem dla naszego zbawienia. Co roku przeżywamy to wydarzenie podczas świąt Bożego Narodzenia. Święteczne zwyczaje przypominają nam o narodzinach Pana Jezusa.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”. Ono powie Ci, co robić, aby Święta Bożego Narodzenia były udane. Pomódl się razem z rodziną przy żłóbku. Podziękuj Panu Jezusowi za to, że Cię kocha.

Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post, który jest czasem przygotowania do Świąt Wielkiej Nocy. W czasie Mszy św. w Środę Popielcową ksiądz posypuje głowy ludzi popiołem na znak pokuty – czyli żalu za grzechy oraz chęci poprawy. W kościele dużo się zmienia. Na Mszy Świętej kapłan ubrany jest w fioletowe szaty. Śpiewa się pieśni o nawróceniu, a potem o krzyżu i męce Pana Jezusa. W każdy piątek ma miejsce Droga krzyżowa. Z miłości do Pana Jezusa nie urządza się zabaw i podejmuje się wielkopostne postanowienia, odpowiadając w ten sposób na wezwanie Pana Jezusa zawarte w Piśmie św.

PISMO
ŚWIĘTE

„Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię»”. (Mk 1, 14-15)

Nawrócić się, to znaczy mocno przytulić się do Pana Jezusa i słuchać tylko Jego rad: zamiast zła czynić dobro. W Wielkim Poście pomagają nam się nawracać trzy najważniejsze dobre uczynki: modlitwa, post i jałmużna.

- Co ofiarujesz Panu Jezusowi jako swoje postanowienie wielkopostne?
- Czy chętnie dzielisz się z innymi tym, co masz?

Pomódl się

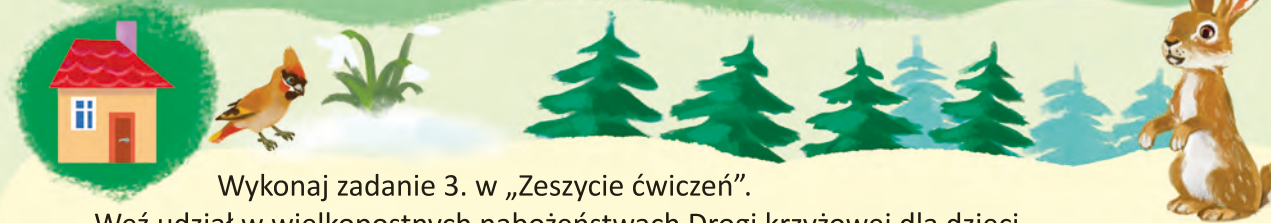
Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami. Przepraszam Cię, Panie Jezu, za moje złe uczynki. Przepraszam, że obrażałem Ciebie moimi grzechami. Dziękuję Ci za to, że okazałeś mi na krzyżu swoją miłość. Dziękuję Ci za to, że zwyciężyłeś zło. Proszę Cię, pomóż mi zawsze być blisko Ciebie.

Zapamiętaj

Najważniejsze dobre uczynki to: modlitwa, post i jałmużna. Modlitwa to rozmowa z Panem Jezusem. Można w niej prosić, przepraszać i dziękować.

Post to rezygnacja z czegoś przyjemnego z miłości do Pana Jezusa, np. z jedzenia chipsów, słodkiego batonika. Post jest też wtedy, gdy zamiast grać na komputerze czy oglądać telewizję, człowiek się modli.

Jałmużna to dzielenie się z innymi tym, co można im ofiarować. Może to być np. podzielenie się na lekcji swoim ołówkiem, gumką czy długopisem. To również ofiary zbierane w czasie każdego Wielkiego Postu dla biednych czy chorych w szpitalach.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Weź udział w wielkopostnych nabożeństwach Drogi krzyżowej dla dzieci.

Podejmij wielkopostne postanowienie i poproś rodziców, by pomogli Ci w jego wypełnieniu.

Koniec Wielkiego Postu! Koniec smutku! Ogłaszamy wszystkim radosną nowinę! Jezus żyje! Zmartwychwstał! Jak to? Co to? Umarł i żyje? Tak. Żyje, wstał z grobu po trzech dniach od swojej śmierci. Pokonał grzech i szatana. Zwyciężył! Dzięki temu ci, którzy w Niego wierzą, także mogą zwyciężać zło, bo siłę do tego daje sam Pan Jezus. To On przychodzi do ludzi w każdej Mszy Świętej i z Jego pomocą mogą oni czynić dobro i unikać zła. Przypominają o tym najważniejsze ze wszystkich świąt – Świąta Wielkanocne. W kościołach biją radośnie dzwony, śpiewa się wesoło Alleluja, bo Jezus zmartwychwstał i żyje.

PISMO ŚWIĘTE

„W pierwszy dzień tygodnia poszły [kobiety] skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień zastały odsunięty od grobu. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. (...) Rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych. Nie ma Go tutaj: zmartwychwstał». (...)

Wtedy przypomniały sobie Jego słowa, wróciwszy zaś od grobu oznajmiły to wszystko Jedenastu i wszystkim pozostałym”. (Łk 24, 1-6a. 8-9)

Ucennice Pana Jezusa poszły rano w niedzielę do grobu, w którym został pochowany. Jednak tam Go nie znalazły. Kamień od grobu był odsunięty. Aniołowie przekazali im piękną i radosną wiadomość; Pan Jezus zmartwychwstał, żyje. Kobiety bardzo się ucieszyły i szybko pobiegły, by tą wiadomością podzielić się z resztą uczniów Pana Jezusa. W czasie Świąt Wielkiej Nocy cieszymy się, że Pan Jezus pokonał na krzyżu zło. Pokonał też śmierć, zmartwychwstał i żyje. Przypominają nam o tym zwyczaje i symbole wielkanocne.

- Czy mocno wierzysz, że Pan Jezus zmartwychwstał?
- Czy pamiętasz, że On czeka na Ciebie w każdej Mszy Świętej?
- Jak często prosisz Pana Jezusa, by pomógł Ci w walce z grzechem?

Pomódl się

Jezu, mój kochany Przyjacielu. Dla mnie umarłeś na krzyżu. Dla mnie zmartwychwstałeś. Dzięki Tobie mam siłę, by walczyć ze złem. To Ty dajesz mi dobre serce, które chce kochać. Dziękuję Ci, że żyjesz. Dziękuję Ci, że jesteś przy mnie. Kocham Cię i chcę, byś we mnie mieszkał. Pragnę, byś był blisko mnie i nigdy mnie nie opuszczał.

Zapamiętaj

Trzeciego dnia po swojej śmierci Pan Jezus zmartwychwstał. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie odkupił nas z grzechu. Uroczystość Zmartwychwstania Pana Jezusa jest największym i najważniejszym świętem w Kościele. Każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana Jezusa.

Podziękuj Panu Jezusowi w święta Wielkanocne za to, że zwyciężył zło. Pamiętaj o tym, by w każdą niedzielę iść do kościoła na spotkanie z Panem Jezusem w czasie Mszy Świętej.

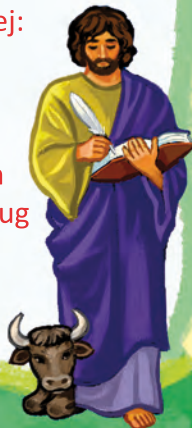
Miesiącem, w którym w sposób szczególny pamiętamy o Maryi, jest nie tylko październik, ale także maj. Kiedy kwitną wiosenne kwiaty, coraz mocniej świeci słońce, na polach i w lasach jest coraz bardziej zielono, wokół rozlega się śpiew ptaków, wielu ludzi zbiera się w kościołach i wokół przydrożnych figur, aby wspólnym śpiewem modlić się do Maryi. W ten sposób wyrażamy swoją wdzięczność za Jej posłuszeństwo Bogu, dzięki któremu stała się matką Syna Bożego.

PISMO
ŚWIĘTE

„W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef (...), a Dziewicy było na imię Maryja.

Anioł wszedł do niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszana się na te słowa. (...) Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus». (...) Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym». (...) Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego». Wtedy odszedł od Niej anioł”.

(Łk 1, 26-35)

Maryja była posłuszna Bogu. Nie rozumiała do końca tego, czego oczekiwał od Niej Bóg, ale wierzyła i mocno ufała, że On wie, co robi. Uważnie słuchała Jego słów. Wiernie wypełniła Jego wolę. Robiła to, co chciał Bóg. Wiedziała, że Bóg chce tylko dobra. Była Mu posłuszna. Została Matką Jezusa Chrystusa. Możemy Ją prosić o pomoc w tym, by być posłusznym Panu Bogu.

Zastanów się

- Czy modlisz się do Matki Bożej?
- Czy jesteś posłuszny swoim rodzicom i nauczycielom?
- Czy starasz się być posłuszny Panu Bogu na wzór Maryi?

Pomódl się

Panie Jezu, chcę Cię słuchać.
Gdy do serca będziesz pukać.
Chcę posłusznym, jak Maryja,
Być codziennie Twemu Słowu.
Kochać Ciebie całym sercem
I dobrego czynić więcej.

Zapamiętaj

W maju czcimy Maryję, śpiewając Litanię Loretańską. Dziękujemy Jej za to, że była posłuszna Bogu i dlatego została wybrana na Matkę Syna Bożego. Uczy nas Ona posłuszeństwa wobec Boga.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.
Poproś rodziców, aby pomodlili się z Tobą Litanią Loretańską.

Już niedługo uroczystość Bożego Ciała. Ulicami miast i wiosek będą szły procesje, na czele których kapłani poniosą monstrancje z Panem Jezusem ukrytym pod postacią chleba. Pan Jezus będzie błogosławił rodziny, domy, szkoły, ulice. Na znak szacunku dla Niego ludzie będą klękać i modlić się przy czterech ołtarzach. Adorując Pana Jezusa, wyznają swoją wiarę w Jego obecność.

PISMO
ŚWIĘTE

Jezus powiedział do swoich uczniów:
„Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata”.
(Mt 28, 20)

Pan Jezus bardzo kocha każdego człowieka. Gdy ktoś kogoś kocha, to chce być przy Kochanej osobie. Pan Jezus nie zostawił nas na ziemi samych. Został z nami na zawsze pod postaciami chleba i wina. Jest z nami w Najświętszym Sakramencie. Nigdy nas nie opuści. Przez nasz udział w procesji i uroczystej adoracji pokazujemy, że bardzo Kochamy Pana Jezusa i chcemy przez całe życie iść Jego drogą, słuchać Jego słów.

?

Zastanów się

- Jak często modlisz się w kościele przed Najświętszym Sakramentem?
- Czy z szacunkiem przyklękasz przed Panem Jezusem w Najświętszym Sakramencie, gdy wchodzisz do kościoła?
- Czy pamiętasz o tym, że Pan Jezus czeka na Ciebie w kościele?

Pomódl się

Panie Jezu, bardzo Cię Kocham. Dziękuję Ci, że zawsze jesteś przy mnie. Dziękuję Ci, że zostałeś ze mną w Najświętszym Sakramencie. Mogę przyjść do Ciebie i opowiedzieć Ci o moich kłopotach i radościach. Uwielbiam Cię, Panie Jezu. Cicho bije moje małe serce. Ono bije dla Ciebie. Pomóż mi zawsze pamiętać, że Ty jesteś moim prawdziwym Przyjacielem.

Zapamiętaj

W uroczystość Bożego Ciała w szczególny sposób adorujemy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Modlimy się do Niego tak, jak potrafimy. Na znak szacunku i czci do Pana Jezusa klękamy przed Najświętszym Sakramentem na dwa kolana i towarzyszymy Mu, gdy idzie ulicami naszych miast i wiosek.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.

Razem z rodzicami weź udział w procesji w uroczystość Bożego Ciała.

Niedługo rozpoczną się wakacje. Na pewno każdy uczeń cieszy się na samą myśl o tym, że będzie mógł odpocząć od nauki i obowiązków szkolnych. Apostołowie także byli uczniami. Ich nauczycielem był Pan Jezus. On wiedział, że oni też potrzebowali czasem odpoczynku.

PISMO
ŚWIĘTE

„Wtedy Apostołowie zbrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co zdziałali i czego nauczali. A On rzekł do nich: «Pójdźcie wy sami na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco»”. (Mk 6, 30-31)

Apostołowie z radością opowiadali wszystkim, jaki jest Pan Jezus. Chodzili do ludzi, od wioski do wioski, od miasta do miasta i głosili Ewangelię. Kiedy spotkali się z Panem Jezusem, opowiedzieli Mu o tym, jak nauczali innych o Bogu. On widział, że są bardzo zmęczeni. On zna potrzeby człowieka. Wiedział, że Jego uczniowie potrzebują odpoczynku. Dlatego kazał im odpocząć po ciężkiej pracy.

- Czy pamiętasz, że Pan Jezus jest Twoim Przyjacielem?
- Co możesz w wakacje robić razem z Panem Jezusem?

Pomódł się

Już wakacje, już wakacje -
Odpoczynku czas!
Czeka na nas tyle przygód:
Góry, morze, las.

Nie zapomnę o Jezusie
W odpoczynku dni.
On jest moim Przyjacielem,
Wszędzie pójdę z Nim.

Zapamiętaj

W wakacje nie zapominamy o tym, że jesteśmy przyjaciółmi Pana Jezusa. Okazujemy Mu wierność, miłość i wdzięczność przez codzienną modlitwę i niedzielną Mszę Świętą.

Wykonaj zadanie 3. w „Zeszytcie ćwiczeń”.
Codziennie proś swojego Anioła Stróża, by przypominał Ci o Panu Jezusie.
W wakacje pamiętaj o obecności na niedzielnej Mszy Świętej.

Spis tematów

1. O słuchaniu Boga. Dziękujemy Bogu za Jego słowo	6
2. O mówieniu, czytaniu i pisaniu. Pogłębiamy relacje z Bogiem i ludźmi	8
3. O odróżnianiu dobra od zła i wybieraniu dobra. Bóg mówi do nas przez sumienie i przez ludzi	10
4. O szacunku dla słowa Bożego. Bóg mówi do nas przez Pismo Święte	12
5. O „sercu” Pisma Świętego. Ewangelie pozwalają poznać Pana Jezusa i Jego naukę	14
6. O pierwszych ludziach i ich życiu w raju. Pogłębiamy przyjaźń z Bogiem	16
7. O Abrahamie, który ufał Bogu. Bóg chce, byśmy Mu ufali	18
8. O Mojżeszcu wypełniającym polecenia Boga. Jesteśmy posłuszni woli Bożej	20
9. O Samuelu słuchającym Boga. Jesteśmy zastuchani w Boży głos	22
10. O Maryi z Nazaretu mówiącej Bogu „tak”. Zgadza się na Boży plan	24
11. O ziarnie, siewcy i ziemi z przypowieści Pana Jezusa. Słuchamy i odpowiadamy na słowo Boże	26
12. O Bogu, który posłał na świat swego Syna. Bóg uczy nas wdzięczności	28
13. O poklonie mędrców. Bóg prowadzi nas przez różne znaki	30
14. O ofiarowaniu Jezusa. Symeon i Anna uczą nas otwartości na Boże natchnienia	32
15. O św. Józefie, który opiekował się Jezusem. Św. Józef troszczy się także o nas	34
16. O życiu Jezusa w Nazarecie. Poznajemy lepiej Świętą Rodzinę	36
17. O tym, jak Pan Jezus przyjął chrzest. Dziękujemy za dar chrztu	38
18. O poście i kuszeniu Pana Jezusa. Dziękujemy Jezusowi za pomoc w zwalczaniu pokus	40
19. O wyborze 12 Apostołów. Dziękujemy za Ojca Świętego, biskupów i kapłanów	42
20. O weselu w Kanie Galilejskiej. Dziękujemy Panu Jezusowi za cud przemiany wody w wino	44
21. O uzdrowieniach, które czynił Pan Jezus. Dziękujemy Panu Jezusowi za miłość do chorych	46
22. O cudzie wskrzeszenia. Dziękujemy Panu Jezusowi za życie wieczne	48
23. O Kazaniu na Górze. Dziękujemy Panu Jezusowi za złotą zasadę postępowania	50
24. O Modlitwie Pańskiej. Dziękujemy, że Jezus uczy nas modlitwy	52
25. O powołaniu i powrocie celnika Mateusza do Boga. Bóg wzywa nas do nawrócenia	54
26. O spotkaniu Pana Jezusa z grzeszną kobietą. Pan Jezus nigdy nas nie potępia	56
27. O marnotrawnym synu. Bóg okazuje nam miłosierdzie	58
28. O dwóch synach. Pan Jezus zachęca nas do pracy nad sobą	60
29. O faryzeuszu i celniku. Pan Jezus uczy nas pokory	62
30. O spotkaniu Pana Jezusa z Zacheuszem. Pan Jezus daje nam łaskę nawrócenia	64
31. O Sądzie Ostatecznym. Pan Jezus uczy nas, że dobro zostanie nagrodzone, a zło ukarane	66
32. O kluczach św. Piotra. Pan Jezus przekazał Kościołowi władzę odpuszczania grzechów	68
33. O rozmnożeniu chleba. Pan Jezus jest dla nas Chlebem Życia	70
34. O cudownym przemienieniu na Górze Tabor. Pan Jezus umacnia naszą wiarę	72
35. O dzieciach, które przychodziły do Pana Jezusa. Pan Jezus udziela nam błogostawieństwa	74
36. O Panu Jezusie w Betanii. Jezus chce być naszym przyjacielem	76
37. O Panu Jezusie, który wjeżdża uroczyście do Jerozolimy. Uwielbiamy Jezusa radosnym Hosanna	78
38. O Wielkim Czwartku. Pan Jezus ustanawia sakrament Eucharystii i kapłaństwa	80
39. O modlitwie w Ogrodzie Oliwnym i niesprawiedliwym sądzie. Pan Jezus cierpi za nas	82
40. O zaparciu się Piotra i miłości Pana Jezusa. Jezus wybacza nam grzechy, jeśli za nie żałujemy	84
41. O Drodze krzyżowej Pana Jezusa i Jego śmierci na krzyżu. Pan Jezus umiera za nas	86
42. O Zmartwychwstaniu Chrystusa i pustym grobie. Pan Jezus dla nas pokonał śmierć	88
43. O ukazaniu się Zmartwychwstałego Jezusa uczniom w Wieczerniku. Pan Jezus ustanawia dla nas sakrament pokuty i pojednania	90
44. O uczniach idących do Emaus. Zmartwychwstały Jezus umacnia naszą wiarę	92
45. O Tomaszu, który uwierzył, gdy zobaczył. Pan Jezus pozostał dla nas w sakramentach świętych	94
46. O pomocy bliźniemu. Pan Jezus uczy nas okazywać miłosierdzie	96
47. O Wniebowstąpieniu Pana Jezusa i nakazie misyjnym. Jezus posyła nas, by głosić Jego Ewangelię	98
48. O zstąpieniu Ducha Świętego. Pan Jezus umacnia naszą wiarę, nadzieję i miłość	100
49. O św. Piotrze w domu Korneliusza. Jako przyjaciele Pana Jezusa dzielimy się swoją wiarą z innymi	102
50. O Szawle, który uwierzył w Jezusa. Pan Jezus daje nam łaskę nawrócenia i wzywa do przyjaźni ze sobą	104
51. O patronie dzieci i młodzieży. Św. Stanisław Kostka uczy nas, że wiara wyraża się w czynach	106
52. O różańcu. Z Maryją modlimy się o nawrócenie grzeszników	108
53. O błogostawionym Janie Pawle II. Papież Polak uczy nas miłości do Pana Jezusa i do ludzi	110
54. O Wszystkich Świętych. Bóg wzywa nas do świętości	112
55. O Adwencie. Oczekujemy na przyjście Pana Jezusa	114
56. O Bożym Narodzeniu. Dzielimy się opłatkiem	116
57. O Wielkim Poście. Pan Jezus wzywa nas do nawrócenia	118
58. O Wielkanocy. Pan Jezus dla nas zmartwychwstał	120
59. O Matce Bożej. Maryja uczy nas postuszeństwa Bogu	122
60. O uroczystości Bożego Ciała. Pan Jezus błogostawi nasze rodziny, domy i zagrody	124
61. O wakacjach. Pan Jezus chce być z nami w czasie odpoczynku	126